Emoția privirii prin roșul intens al trandafirului

On Iunie 09, 2020

Cea mai puternică armă a unui artist este o trecere a pensulei de-a lungul petalelor unui trandafir de culoarea sângelui.

Nimeni nu mă crede când spun că sunt un trandafir, în adevăratul sens al cuvântului, pentru că lumea aceasta atât de tehnologizată este o corelare a tuturor dinamicilor de afaceri cu profit, iar oamenii nu mai cred în artă, în creație, în puterea zeilor de a transcede orice lucru și orice formă de cunoaștere. Numaidecât, sunt nevoit să-mi găsesc un bun prilej de a mă situa în planul unei așteptări superioare venite din partea unui artist genial care știe să facă diferența între emoția unei trăiri expresioniste și raționamentul unei lumi tot mai indiferente la dimensiunea spirituală a vieții, în același timp.

Nimeni nu știe că în spatele trandafirului se ascunde opera unui creator veșnic, cât se poate de prezent într-o experiență de tipul "Privirii prin roșu intens" care face trimitere la operele celebrului Tiziano Vecelli, și că eu am trăit timpul pe care creatorul l-a acordat celebrului pictor pentru ca acesta să-și dovedească măiestria în săvârșirea unor tablouri cu valoare neprețuită. Este ca și când aș fi blocat într-un destin care nu îmi aparține, într-un fel de schiță, o creionare, *uma arte que poucos realmente entendem* , pe care o intuiesc doar de la înălțimea expresiei de sine, fiind în strânsă legătură cu palidul reflex al unei gnoze dualiste.

Trandafirul are ceva profund din mine, din omul văzut ca ființă metafizică a naturii, din spiritul viu și creator al lui En Soph, reprezentând ceva asemănător încercării unui artist de a picta întregul peisaj al Creației, inclusiv pe el însuși, din punct de vedere al unei lumi care se ridică deasupra realității prin armonizarea cerului și pământului, trecutului și prezentului, față în față cu opera unui geniu care nu încetează să crească în fața ochilor vii ai unui narator subiectiv.

În prim planul tabloului pe care îl creez trebuie să fie măsura propriei mele împliniri: fie reușesc să ating înaltul unei vârste fără bătrânețe, fie rămân același din considerentele unei ordini realiste și spirituale care îndeamnă la autoreflecție.

Leadership: Emoția pe care o fabrică manifestarea creației tale în timp poate să pătrundă în totalitate punctul de vedere al unui narator subiectiv care poate să dea o semnificație aparte sensibilității propriei ființe?

Ce înseamnă o înțelegere profundă a vieții când în fața privirii mele se află un trandafir plin de sentimente, plin de sensibilitate și farmec, potrivit cu calitatea conținutului unui tablou al cărui temă – *Essamynsedhe* (marea promisiune a unui destin victorios) dobândește o conotație amplă, liniștită: de inocență și înțelepciune?

Poate că însăși privirea mea atât de pătrunzătoare, accesibilă prin roșul intens al unei furtuni de timp, prin roșul unei clipe păstrată-ntr-o scânteie de vis, prin contrast cu acea culoare a irisului purpuriu, va ieși în evidență în scenariul realist al unei incursiuni în viața acelui faraon care și-a scris singur pe tăblițele de argint următorul epitaf: *"Am ajuns un om de seamă după ce am fost un om mic."*

Cu tot geniul meu artistic, plin de naturalețe, supus interacțiunii dintre marile zbateri ale timpurilor, nu pot să pătrund în totalitate misterele creației divine pentru a da o semnificație aparte sensibilității propriei mele ființe, fapt ce presupune comunicarea perpetuă între pământ și cer. Un singur lucru pot să fac, un singur lucru mai sunt în stare accept cu un ecou

pe măsură într-un spațiu al subiectivității: să rămân un trandafir de un roșu aprins, simțitor, liber, și să privesc lumea cum se schimbă din condeiul Creatorului Veșnic.

Sensibilitatea unei ființe care trăiește emoția unui trandafir extins în umanitate, făcut accesibil, personificat prin Duhul lui Dumnezeu spre mântuirea mea, este surprinsă într-un tablou discret a cărui temă pare a fi legată de călătoria artistului într-o lume a visului, a călătoriei în timp, într-o viață care se transmite mai departe, din generație în generație.

Leadership: Creația căreia i te dăruiești cu atâta pasiune și inteligență poate să influențeze perceperea unei imagini care conduce la o estimare superioară a realității?

La un moment dat Balzac a creat un personaj, un pictor pe nume Frenhofer, care era tot mai sfâșiat de neputința de a-și atinge ținta din pricina descoperirii pe care o făcuse, și anume că nu există contur, ci doar nuanțe oscilante.

Să fie ochiul mai mincinos ca niciodată? Însăși crearea unui asemenea personaj, înconjurat de privirea plină de roșul intens al unei înțelegeri mai pronunțate a omului față de limbajul și valoarea artei, denotă o anumită apropiere de momentul culegerii rodului ca pictor și culegerii rodului din natură.

Dar acest fapt nu este neapărat sinonim cu o descoperire benefică. Fiiindcă în artă, în ceea ce privește creația frumosului din orice lucru sau ființă, cheia simbolică a unei opere este reprezentată de perceperea unei imagini care conduce la o estimare superioară a realității organizată în jurul unei singur teme: conștiința unei experiențe spirituale personale.

Cine vrea să înțeleagă îndemnul inimii mele, accelerarea bătăilor ei, impulsul ei de creație îndreptat spre acele minunate clipe de anticipare ale artei suprarealiste, trebuie mai întâi să fie absorbit de culorile vii și tușele pline de personalitate care poartă semnătura zecilor de pictori pe care i-am cunoscut de-a lungul unei vieți care se repetă la fiecare generație, dar în altă versiune a realității.

Această realitate exprimă ideea de aspirație spre înaltul unei lumi spirituale, pe care nu o conștientizezi până când nu surprinzi relația dintre două personaje asemănătoare, menite să te răscolească, să te forțeze să te uiți înăuntrul tău, să cauți desăvârșirea unei opere pe care, deocamdată, n-a ajuns s-o ducă nimeni la bun sfârșit: experiența comuniunii cu o ființă metafizică a naturii.

O ființă metafizică a naturii este produsul unei realități care dintr-un unghi pare a fi experiența unei povești centrată în jurul unui personaj omniprezent, iar dintr-un alt unghi pare a fi triumful unei arte suprarealiste.

Emoția privirii prin roșul intens al trandafirului se exercită asupra muncii de creație a artistului abordată din perspectiva înființării posibile a unei lumi de mare profunzime în care elementul hotărâtor este sensibilitatea destăinuirii unei experiențe profunde, de vis.

Trandafirul încă îmi conduce pensula spre pânza vieții altor personaje, dorind să le trăiesc pe fiecare în parte cu ochii deschiși, cu însuflețire, cu încetinitorul, încât să dau tonul unei capodopere nemuritoare. Trandafirul desemnează trecerea de la un timp la altul, de la povestea unui personaj la povestea altui personaj, din experiențele altor vieți care mă influențează în prezent.

Îți mulțumesc că pot fi asemenea ție, la modul în care realitatea, confundându-se cu

imaginația, se dizolvă în fața miilor de lumi și situații aduse la viață de oameni care se transpun în personaje tot mai colorate.

Source: https://neculaifantanaru.com/emotia-privirii-prin-rosul-intens-al-trandafirului.html